

FEBRUÁR/2022

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOŠŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VEŠ

15. ROČNÍK

STOJME PRI TRPIACICH, KRÁČAJME CESTOU LÁSKY

„Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6, 36).

Drahí bratia a sestry,

pred tridsiatimi rokmi sv. Ján Pavol II. zaviedol slávenie svetového dňa chorých, aby zvýšil citlivosť Božieho ľudu, katolíckych zdravotných inštitúcií a občianskej spoločnosti voči chorým a tým, ktorí sa o nich starajú.

Tridsiaty svetový deň chorých – ktorého slávenie sa v dôsledku pandémie nemôže zavŕšiť v peruánskom meste Arequipa, ale bude v Bazilike sv.

Petra vo Vatikáne – nám môže pomôcť väčšmi sa priblížiť chorým a slúžiť im a ich príbuzným.

1. MILOSRDNÍ AKO OTEC

Téma, zvolená na tento tridsiaty svetový deň – „Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6, 36) – nás pozýva predovšetkým k tomu, aby sme obrátili svoj pohľad na Boha, ktorý je „bohatý na milosrdenstvo“ (Ef 2, 4), a ktorý vždy hľadá na svoje deti s otcovskou láskou, aj keď sa od neho vzdialili. Milosrdenstvo je totiž Božím menom par excellence, pretože vyjadruje jeho povahu nie v podobe akéhosi príležitostného sentimentálneho pocitu, ale ako silu, prítomnú vo všetkom, čo koná. Je to sila a zároveň neha. Preto môžeme s údivom a vďačnosťou povedať, že Božie milosrdenstvo má v sebe tak rozmer otcovstva, ako aj materstva (porov. Iz 49, 15), pretože on sa o nás stará s otcovskou silou a materskou nehou, pričom vždy nám túži darovať nový život v Duchu Svätom.

2. JEŽIŠ, OTCOVO MILOSRDENSTVO

Najvyšším svedectvom Otcovej milosrdnej lásky k chorým je jeho jednorodený Syn. Kolkokrát nám evanjeliá rozprávajú o stretnutiach Ježiša s ľuďmi postihnutými rôznymi chorobami! Mohli by sme sa spýtať: Prečo Ježiš venoval takú mimoriadnu pozornosť chorým, až sa stala dokonca primárnou súčasťou misie apoštolov, ktorých Učiteľ poslal ohlasovať evanjelium a uzdravovať chorých? (porov. Lk 9, 2).

Istý filozof 20. storočia udáva takýto dôvod: „Bolesť nás totálne izoluje a z tejto totálnej izolácie sa rodí apel na druhého, vyzvanie druhého.“ Keď nejaký človek v dôsledku choroby zažíva krehkosť a utrpenie na vlastnom tele, aj jeho srdce oťahuje, vzrastá jeho strach, množia sa otázky a stáva sa naliehavejšou odpoveď na otázku po zmysle všetkého, čo sa deje. Ako v tejto súvislosti nespomenúť mnohých chorých, ktorí v čase pandémie zažívali na oddelení intenzívnej medicíny, v poslednej etape svojho života osamelosť, hoci sa o nich starali obetaví zdravotníci? Boli totiž ďaleko od svojich najbližších a najdôležitejších osôb v ich živote. Preto je dôležité mať pri sebe svedkov Božej lásky, ktorí podľa príkladu Ježiša, Otcovho milosrdenstva, lejú na rany chorých olej útechy a víno nádeje.

3. DOTÝKAŤ SA KRISTOVHO TRPIACEHO TELA

Ježišova výzva, aby sme boli milosrdní ako Otec, nadobúda mimoriadny význam v prípade zdravotníkov. Myslím na lekárov, zdravotné sestry, laboratórnych technikov, pomocný personál a ošetrovateľov, ako aj na mnohých dobrovoľníkov, ktorí darujú trpiacim svoj vzácny čas. Drahí zdravotníci, vaša služba chorým, konaná s láskou a kompetentne, presahuje hranice povolania a stáva sa poslaním. Vaše ruky, ktoré sa dotýkajú Kristovho trpiaceho tela, sa môžu stať znakom Otcových milosrdných rúk. Budte si vedomí veľkej dôstojnosti vašej profesie, ako aj zodpovednosti, ktorú zahŕňa. Dobrorečime Pánovi za pokrok, ktorý dosiahla medicínska veda, najmä v ostatnom čase. Nové technológie umožnili navrhnuť také spôsoby liečby,

ktoré sú pre chorých veľmi prospešné. Výskum aj naďalej prispieva k prekonávaniu starých i nových chorôb. Výrazne sa rozvinuli znalosti a zručnosti aj v oblasti rehabilitačnej medicíny. Pri tom všetkom však nesmieme nikdy zabúdať na to, že chorý je vždy dôležitejší ako jeho choroba, a preto nijaký terapeutický prístup nesmie zanedbávať vypočutie pacienta, jeho príbehu, jeho úzkosti a obáv. Aj keď uzdravenie nie je možné, vždy je možné starať sa o chorého, utešovať ho, vždy je možné dať mu pocítiť blízkosť, ktorá je predovšetkým prejavom záujmu o človeka, až potom o jeho chorobu. Preto by som si želal, aby odborná príprava urobila zdravotníkov zároveň schopnými počúvať a nadviazať vzťah.

4. MIESTA STAROSTLIVOSTI AKO DOMY MILOSRDENSTVA

Svetový deň chorých je najvhodnejšou príležitosťou nato, aby sme svoju pozornosť zamerali aj na miesta, kde sa poskytuje zdravotná starostlivosť. Milosrdenstvo voči chorým viedlo kresťanské spoločenstvo po stáročia k tomu, že otváralo mnohé „hostince Dobrého samaritána“, v ktorých nachádzali láskavé prijatie a starostlivosť ľudia s rôznymi ochoreniami, predovšetkým tí, ktorí nemohli vyriešiť svoje zdravotné problémy, či už pre svoju chudobu alebo sociálne vylúčenie, alebo pre ťažkosti spojené s liečbou niektorých chorôb. V takýchto situáciách trpia predovšetkým deti, starší ľudia a tí najzraniteľnejší. Mnohí misionári, milosrdní ako Otec, spájali ohlasovanie evanjelia s budovaním nemocníc, kliník a opatrovateľských centier. Sú to vzácne diela, prostredníctvom ktorých nadobúdala kresťanská láska konkrétnu podobu a Kristova láska sa vďaka svedectvu jeho učeníkov stávala vierohodnejšou. Mám na mysli najmä ľudí v najchudobnejších častiach sveta, kde je niekedy potrebné prekonávať veľké vzdialenosti, aby našli zdravotné centrá, ktoré – hoci s obmedzenými zdrojmi – ponúkajú, čo majú k dispozícii. Pred nami je ešte dlhá cesta a v niektorých krajinách je adekvátna liečba stále luxusom. Svedčí o tom napríklad aj nedostatočná dostupnosť vakcín proti Covidu-19 v najchudobnejších krajinách, no ešte viac chýbajúca možnosť liečenia chorôb, vyžadujúca si oveľa bežnejšie lieky.

V tejto súvislosti by som chcel znovu zdôrazniť význam katolíckych zdravotných zariadení: predstavujú vzácny poklad, ktorý treba chrániť a podporovať. Ich prítomnosť sa v dejinách Cirkvi vyznačovala tým, že boli nablízku chorým a chudobným v situáciách, keď sa na nich najviac zabúdalo. Kolkí zakladatelia rehoľných rodín vypočuli volanie bratov a sestier, ktorí nemali prístup k zdravotnej starostlivosti alebo sa s nimi zle zaobchádzalo, a urobili všetko preto, aby im slúžili! Ešte i dnes, dokonca aj v tých najrozvinutejších krajinách, je ich prítomnosť požehnaním, pretože vždy dokážu ponúknuť nielen starostlivosť o telo so všetkými potrebnými odbornými znalosťami, ale aj milosrdnú lásku, vďaka ktorej sú chorí a ich rodiny v centre pozornosti. V čase, keď je rozšírená kultúra vyradovania a život sa nie je vždy chápe ako hodný prijatia a prežívania, môžu byť tieto štruktúry ako domy milosrdenstva príkladom v ochrane a starostlivosti o každý, aj ten najkrehkejší život, od jeho začiatku až po prirodzený koniec.

5. PASTORAČNÉ MILOSRDENSTVO: PRÍTOMNOSŤ A BLÍZKOSŤ

Počas uplynulých tridsiatich rokov sa aj pastoračia v zdravotníctve čoraz väčšmi chápe ako nenahraditeľná služba. Ak najhoršia diskriminácia, ktorou trpia chudobní – a chorí sú chudobní, lebo im chýba zdravie – spočíva v nedostatku duchovnej pozornosti, musíme im ponúknuť Božiu blízkosť, jeho požehnanie, Božie slovo, vyslúženie sviatostí a cestu rastu a dozrievania vo viere. V tejto súvislosti by som chcel pripomenúť, že blízkosť chorým a pastoračná starostlivosť o nich nie je úlohou len niektorých, osobitne určených na túto duchovnú službu. Výzvu navštevovať chorých adresoval Kristus všetkým svojim učeníkom. Kolkí chorí a starí ľudia žijú doma a čakajú, že ich niekto navštívi! Služba utešovania je úlohou každého pokrsteneho, ktorý má na pamäti Ježišove slová: „Bol som chorý a navštívili ste ma.“ (Mt 25, 36).

Drahí bratia a sestry, všetkých chorých a ich rodiny zverujem do orodovania Panny Márie, Uzdravenia chorých. Nech nájdú zmysel, útechu a dôveru v spojení s Kristom, ktorý na seba berie bolesť sveta. Modlím sa za všetkých zdravotníkov, aby – bohatí na milosrdenstvo – ponúkli pacientom spolu s primeranou starostlivosťou aj svoju bratskú blízkosť.

Všetkým zo srdca udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

Rím pri sv. Jánovi v Lateráne, na spomienku Panny Márie Loretánskej

František

ŠTATISTIKA FARNOSTI ZA ROK 2021

KRSTY:

Obec	Počet	Muž	Žena
Nacina Ves	20	9	11
Petrovce n/L	6	3	3
Lesné	0	0	0
Vybuchanec	0	0	0
Suché	2	2	0
Spolu	28	14	14

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE:

V tomto roku pristúpilo k prvému svätému prijímaniu v našej farnosti **22 detí, z toho 12 chlapcov a 10 dievčat.**

SOBÁŠE:

V tomto roku sa v našej farnosti zosobášili 4 páry.

3 sobáše boli v Nacinej Vsi, 1 sobáš bol v Petrovciach n/L.

POHREBY:

Obec	Počet	Muž	Žena
Nacina Ves	16	9	7
Petrovce n/L	10	6	4
Lesné	4	1	3
Vybuchanec	1	1	0
Suché	4	2	2
Spolu	35	19	16

INÉ UDALOSTI

Aj v tomto roku udalosti vo farnosti

poznačila pandémie. Od 1. januára boli zakázané verejné sväté omše. Veľkonočné sviatky sa slávil bez účasti veriacich. V letnom období boli verejné sväté omše obnovené, najprv s obmedzeným počtom veriacich, potom úplne. Na jeseň prepukla tretia vlna pandémie. Sväté omše sa mohli sláviť s obmedzeným počtom veriacich. Na začiatku Adventu boli verejné bohoslužby na dva týždne zakázané. Vianoce sme slávili verejne, ale s obmedzeniami. V kostole mohlo byť najviac 30 ľudí. Z tohto dôvodu sme v tomto roku neorganizovali púte a aj odpustové slávnosti boli pandemiou obmedzené. V rámci Cirkvi sme prežívali rok sv. Jozefa. Veľkou udalosťou pre Cirkev na Slovensku bola návšteva pápeža Františka, ktorá sa uskutočnila v dňoch 12. – 15. septembra. Aj veriaci našej farnosti sa stretli s pápežom. Niektorí v Prešove, kde slávil gréckokatolícku liturgiu, iní v Košiciach na stretnutí s mládežou a ďalší v Šaštíne pri svätej omši na záver návštevy. V materiálnej oblasti sa v tomto roku nevykonali žiadne investičné práce. Ako po minulé roky, aj počas celého tohto roka v našej farnosti vychádzal farský mesačník s názvom Farský informátor. Počas celého roka bola k dispozícii aj naša farská internetová stránka.

PROGRAM ODPUSTOVÝCH SLÁVNOSTÍ NA ROK 2022

12. jún – nedeľa – Petrovce nad Laborcom

26. jún – nedeľa – Lesné

6. november – nedeľa – Nacina Ves

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE V ROKU 2022

29. máj – nedeľa – Nacina Ves

SLOVÁ NA ZÁVER

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na chode farnosti – kostolníckam, členom kostolných rád, kantorkám, speváckym zborom, miništrantom, lektorom, mimoriadnym rozdávatelom sv. prijímania, správcovi farskej stránky, redakčnej rade Farského informátora a prispievateľom do Farského informátora a všetkým ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapájali do života farnosti.

Svoje poďakovanie vyslovujem každému, kto sa za našu farnosť modlí, kto finančne prispieva na kostolné potreby a potreby farnosti. Všetkým vám vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať!

Požehnaný nový rok 2022!

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Emil Onderko, farár

LIST REKTORA NA NEDEĽU KATOLÍCKEJ UNIVERZITY

Hoci je naša spoločnosť stále ponorená do prežívania pandémie, ktorá každého unavuje, je načas začať sa vážne zaoberať myšlienkou, do akej spoločnosti sa chceme „prebudiť“, keď pandémia skončí – lebo raz sa tak určite stane.

Akú krajinu odovzdáme ďalším generáciám – našim deťom a vnúčatám? Čo tu po nás ostane? Ako chceme spolu vydržať žiť aj o niekoľko (desiatok) rokov?

Začnime premýšľať, ako ďalej. Ako opraviť naše vzťahy, zvýšiť politickú a mediálnu kultúru, zmenšiť nevraživosť a nenávisť medzi ľuďmi...

Keď nad touto témou uvažuje Svätý Otec František, všimá si, že ľudia buď utekajú od reality alebo jej čelia, ale násilným spôsobom. Pápež vidí ako riešenie dialóg medzi generáciami: „Viesť dialóg znamená počúvať sa navzájom, konfrontovať sa, dohodnúť sa a kráčať spoločne. Podporovať takýto medzigeneračný dialóg znamená obrábať tvrdú a neplodnú pôdu konfliktov a ľahostajnosti, aby sme vypestovali semená trvalého a spoločného pokoja.“

Je také miesto aj na Slovensku, kde sa pestuje dialóg. Je ním Katolícka univerzita v Ružomberku. Podobné krízy, aké prežívame dnes, len podčiarkujú význam a dôležitosť nezávislého a slobodného vysokého školstva, dokonca v našom prípade takého, ktorý umožňuje preskúmať nielen oblasť rozumu, ale aj oblasť viery, ktoré sú nerozlučne spojené.

Nedávno nás pápež František vyzval urobiť si cvičenie a vo svojich spomienkach vyhľadať znamenia, ktoré Pán vykonal v našom živote, keď sme pocítili jeho nehu a blízkosť.

Myšlím si, že pre Slovensko je takýmto veľkým znamením rozhodnutie otcov biskupov založiť Katolícku univerzitu, čo sa stalo na prahu nového tisícročia v roku 2000, a napokon dielo, ktoré spoločne spolu s vami a s vašimi deťmi – študentmi konáme pomocou našej alma mater. Pripojte sa k nám a spojte sa v ten najvznešenejší cieľ, ktorý vo svojom vienku nosíme a ktorým je budovanie civilizácie lásky.

To by malo byť zárukou lepšieho života aj po skončení súčasnej pandémie.

30. januára 2022, Jaroslav Demko, rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku

TRETIA TÉMA SYNODY – VYJADRENIE NÁZORU

V prvej polovici januára sa na Arcibiskupskom úrade v Košiciach konalo štvrté stretnutie Arcidiecézneho synodálneho tímu. V úvode Peter Sýkora, diecézny synodálny koordinátor pripomenul túžbu Svätého Otca Františka, aby synodálna myšlienka bola o novom štýle života a aby Cirkev začala žiť nanovo. Poďakoval jednotlivým zástupcom, ktorí sú v synodálnom tíme arcidiecézy za spätnú väzbu a vyjadril potešenie z množstva výstupov, ktoré mu prichádzajú.

Po spoločnej modlitbe za synodu sa košický pomocný biskup Mons. Marek Forgáč poďakoval prítomným za aktívne prežívanie synodálneho času, ktorý je veľmi zvláštny, pretože nemožno sa naplno zúčastňovať slávení a rastie napätie medzi jednotlivými skupinami ľudí. Aj z tohto pohľadu je v poradí tretia téma o vyjadrení názoru podľa neho „pre dnešok veľmi aktuálna, lebo vychádza príliš veľa vyjadrení a niekedy aj neadekvátnym a neakceptovateľným spôsobom, čo prirodzene súvisí s tým čo teraz prežívame. Ľudia nevládzu znášať to napätie v sebe a hľadajú rôzne spôsoby vyjadrenia svojich postojov a názorov. Preto povzbudzujem k spoločnému kráčeniu a prajem nám, aby sme sa viac zjednotili a keď táto divná doba raz skončí, aby sme si vedeli pozrieť do očí so zdravým rozumom a s Božou milosťou v srdci.“

V pracovnej časti stretnutia Peter Sýkora ponúkal na zváženie možnosť publikovania zaujímavých príspevkov a vyjadrení, ktoré prichádzajú od ľudí. „Duch Svätý ide tak silno do špiku kosti aj našej lokálnej Cirkvi, že by bolo dobré to neopomenúť a vytvoriť dokument na dvoch úrovniach. Najskôr podľa jednotlivých tém a potom podľa jednotlivých spoločenstiev, ktorými sú rodiny, farnosti, seminaristi, rehoľníci, rôzne spoločenstvá a školy, ktoré sa tejto fázy aktívne zúčastňujú. Rovnako aj náš záverečný dokument s podpisom košického arcibiskupa metropolitu Mons. Bernarda Bobera.“

Zamyslenie na tretiu synodálnu tému Vyjadrenie názoru v hlavnej časti synodálneho stretnutia prečítal jej autor Peter Celuch, špirovník Kňazského seminára v Košiciach a vysokoškolský pedagóg z Katedry praktickej teológie Teologickej fakulty v Košiciach.

I. ZAMYSLENIE

Mk 7, 31 – 37

(Ježiš) znova opustil končiny Týru a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru do stredného dekapolského kraja. Tam priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. On ho vzal nabok od zástupu, vložil mu prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa mu jazyka. Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta“, čo znamená: „Otvor sa!“ V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával. A prikázal im, aby o tom nikomu nehovorili. Ale čím dôraznejšie im prikazoval, tým väčší to rozhlasovali a s tým väčším obdivom hovorili: „Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.“

Zavretý sluch a zviazaný jazyk. V takomto stave privádzajú k Ježišovi človeka s prosbou, aby ho uzdravil. Hluchonemý nepočuje a nemôže hovoriť. Preč od zástupu, preč od vravy a zvedavých očí, Ježiš pozdvihne k nebu znak, povzdychne a povie: „Effeta, otvor sa!“ Uši sa otvoria a spútaný jazyk začne nielen hovoriť, ale správne rozprávať. Slová – dobre robí všetko – naznačujú návrat Stvoriteľa (porov. Gn 1). Ježiš je lekár, ktorý prichádza, aby vrátil sluch, schopnosť počuť a schopnosť reči, komunikácie, sebazdieľania. Pripomína aj to základné, čo potrebuje človek počuť: „Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán.“ (Mk 12, 29; Dt 6, 4n)

Človek je nemý preto, že je hluchý. Kto nepočuje, nie je schopný hovoriť. Ani Slovo, ktoré bolo od počiatku (por. Jn 1, 1), nemožno vysloviť, ak je človek hluchý pre hlas Ducha Svätého (por. 1 Kor 12, 3; Zjv 2n).

Synoda o synodalite povzbudzuje všetkých členov Cirkvi k tomu, aby načúvali hlasu Ducha Svätého a v láske, v ktorej niet strachu (por. 1 Jn 4, 18), komunikovali medzi sebou. Je s tým spojených aj veľa prekážok, veľa ťažkostí. Niektorí možno stratili schopnosť počúvať – ohluchol, niektorí zase schopnosť rozprávať – onemel.

Do cesty v slobode počúvania a rozprávania sa mohli postaviť prekážky ako napríklad postavenie, vzdelanie, stav, pohlavie, vek, majetok, pôvod, choroba, atď... V diskusii a analýzach príčin takejto situácie sa môžeme stratiť. Pápež František varuje pred diagnostickým prebytkom, pred nadmerným množstvom vysvetlení, prečo veci nefungujú a pripomína, že sa treba sústrediť na evanjeliové rozlišovanie vo svetle Ducha Svätého (por. Evangelium gaudium 50).

Kto chce hovoriť s odvahou, v pravde a láske, potrebuje načúvať

Slovu, Božiemu Duchu. Bez toho môže síce aj hovoriť, ale nesprávne, nezrozumiteľne, neraz aj egoisticky. Ježišovi učeníci sa medzi sebou cestou do Kafarnauma síce rozprávajú, ale o tom, kto z nich je väčší. Ježiš tento dialóg nepochváli, ale pripomenie, že prvé miesto patrí tomu, kto je sluhom všetkých (por. Mk 9, 33 – 37). Niekedy je neschopnosť počuť a hovoriť tak silná, že je učeník neschopný ju prekonať a bezmocne sa pýta Ježiša, prečo sa nám to nedarí. Prečo je duch nemoty a hluchoty nad naše sily? Ježiš obráti pozornosť na silu modlitby – inak sa nedá (por. Mk 9, 28 – 29).

Ktoré otázky mi prichádzajú na myseľ, keď čítam úryvok o uzdravení hluchonemého? Čo bráni mne, aby som hovoril odvážne, úprimne a zodpovedne v našej miestnej cirkvi a spoločnosti? Kedy a ako dokážem povedať, čo je pre mňa, pre nás dôležité? Zažil som strach alebo pocit bezmocnosti, keď som chcel vyjadriť svoj názor? Stretol som sa aj s „hluchotou“ tam, kde som čakal otvorený sluch a srdce pre moje otázky? Stačí pre dialóg odvaha? Čo si želim pre Cirkev, keď myslím na dialóg vnútri Cirkvi?

2. ZAMYSLENIE

Prís 19, 20

Počúvaj radu a prijmi výčitku, pretože (takto) zmúdreíš napokon.

Sir 21, 16

Vedomosti múdreho sa šíria ako povodeň a jeho rada je stále ako živý prameň.

Zvykli sme si, že čakáme na zmeny zhora. Musíme si priznať, že zmeny v živote Cirkvi tiež čakáme zhora, no bez nášho autentického prispievania sa poklad viery stáva sterilným, neoslovujúcim.

Skúsme pouvažovať nad tým, aký priestor v našom okolí dávame ľuďom na vyjadrenie názoru: cítia, že sme ochotní ich vypočuť a hľadať spolu s nimi pravdu? Neobávajú sa nášho výsmechu, zľahčovania problémov, na ktoré poukazujú? Či dokonca toho, že si na nich zasadneme a v obave o našu pozíciu začneme na nich útočiť?

Pracujme na našom vlastnom obrátení a úprimnom hľadaní Božej pravdy aj v našom malom mikrosвете, v ktorom prežívame každodenný život.

Synoda má byť cestou, na ktorej máme budovať spoločenstvo v Duchu Svätom. Nemá byť prostriedkom na presadzovanie našich vlastných názorov, aj keď sme o ich pravdivosti stopercentne presvedčení možno aj celé roky, ale hľadaním, čo môže spoločenstvo veriacich urobiť autentickým aj pre tých, ktorí stoja na okraji tohto spoločenstva, alebo už ani necítia vnútornú spálosť s ním. Ponúkajme možnosť vyjadrenia sa aj tým, ktorých sme sa doteraz nepýtali a pokladali ich za málo teologicky vzdelaných. Dávajme im otázky: čo vám v miestnom cirkevnom spoločenstve chýba, v čom by ste boli ochotní sa angažovať a poslúžiť. Nemusíme sa báť. Tí, ktorí majú učiteľský úrad a prisľub pomocí Ducha Svätého, potrebujú počuť, čo im Ducho hovorí skrze nás.

Dnes by bolo vhodné aplikovať pri stretnutiach k synode v rôznych spoločenstvách aj jeden filter: pred tým než sa pustíme do obhajovania nášho videnia diania okolo nás, prediskutujme ho s ľuďmi, ktorí nie sú členmi tohto spoločenstva a vieme, že sa nám neboja povedať svoj názor, nie sú na nás prioritne závisiaci a majú vnútornú slobodu. Ušetrí sa tak množstvo času a energie na

stretnutiach skupín a dáme viac priestoru pre vanutie Ducha. Netrápme sa nad tým, že nemáme dokonalé riešenia, cieľové plány a uhladené výstupy práce skupiny.

Synoda je predsa cestou, našou spoločnou cestou. Vykročíme v nádeji, že Duch Svätý prekoná naše nedokonalosti.

3. ZAMYSLENIE

Jn 1, 1 - 4, 14a

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí... A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.

Páči sa mi, že po téme „Počúvanie“ nasleduje téma „Vyjadrenie názoru“. Začnime Slovom, ktoré má moc. Ježiš ako vtelené Slovo. Tajomstvo vtelenia ma privádza k úžasu nad veľkoleposťou Boha. Božie Slovo sa stalo a prebývalo medzi ľuďmi. Ježišova prítomnosť medzi ľuďmi bola veľkolepým skutkom. Ježiš ako vtelené slovo priniesol ľuďom radosť zvesti. Seba potvrdzoval dobrom, ktoré konal. Ohlasoval lásku k blížnemu, nabádal k blahoslonoosti. Mal spoluúčasť na údele núdneho človeka. A svoje poslanie dovŕšil dokonalou obetou na kríži. A nakoniec svoju moc potvrdil zmŕtvychstaním. Je Slovom a jeho slová majú moc. Božie slová sú mocné a účinné. Boh stvoril svet z lásky k človeku. Vybudoval ho svojím mocným slovom. Boh povedal a stalo sa.

A čo naše ľudské slová? Za celý svoj život vypovieme veľa slov. Sú to

budujúce slová? Slová šíriace pokoj a lásku? Slová hľadajúce a uskutočňujúce Božiu vôľu? Slová vedúce k rastu? Ako je to s našimi slovami?

Slovami môžeme budovať aj rúcať, povzbudiť aj pohaníť, ošetriť aj zraníť. Prečo vieme slovami ublížiť? Myslím si, že hovoríme príliš veľa a konáme menej ako by sme mohli. Chceme, aby tí druhí konali, aby sa tí druhí snažili, aby nás tí druhí pozorne počúvali, aby tí druhí... Veľa hovoríme a na skutky už neostáva priestor, čas, či chuť. Slová Boha sú späté so skutkami. Boh povedal a stalo sa, Ježiš povedal a diali sa zázraky. Aj naše slová by mali byť skutočné a uskutočňujúce. Silou slova by mala byť kreácia doladená harmóniou.

Slovo, ktoré sa stalo telom, má moc priviesť nás k pravému zmyslu života. Ak sa naučíme počúvať a uskutočňovať Božie slovo v našich životoch, môžeme vyjsť do sveta. Vtedy dokážeme hlásať slová, ktoré majú moc. Budeme schopní vyriešiť slová, premieňajúce svet. Dokážeme hovoriť slová budujúce cirkev. Budú to slová, ktoré vytvoria súzvuk a súlad. Sme pripravení na to, aby sme počúvali a uskutočňovali Božie slovo v našich životoch? Verím, že áno.

Cirkev aj dnes môže svetu hlásať Božie kráľovstvo. Cez slová môže ponúknuť samotného Boha, a tiež sebaúctu, vzájomný rešpekt, prijatie, uzdravenie. Môže ponúknuť realitu obohacujúcu ľudskú existenciu pravými hodnotami. Môže hlásať pravdy viery. Viera je z ohlasovania. Ohlasovanie sú slová spojené mocou. Ak chceme, aby aj dnes nachádzali ľudia zmysel svojej existencie, ohlasujme Božie pravdy. Naše slová musia byť potvrdené skutkami, pretože viera bez skutkov je mŕtva. Žime tak, aby naše slová, potvrdzovali naše skutky a aby naše skutky menili svet.

4. POMOCNÉ OTÁZKY

VYJADRIŤ NÁZOR: VŠETCI SÚ NABÁDANÍ, ABY HOVORILI ODVÁŽNE A OTVORENE, TEDA SLOBODNE, PRAVDIVO A S LÁSKOU.

Akú máme skúsenosť so „slobodným, odvážnym a otvoreným rozprávaním“ v našom spoločenstve farnosti?

Aké podmienky si pre takéto slobodné, otvorené a odvážne rozprávanie predstavujeme?

Bráni mi niečo, aby som v Cirkvi pokorne, ale s odvahou a otvorene vyslovil svoj názor?

Vnucujem svoje názory a presvedčenie druhým?

Kto rozpráva v mene nášho cirkevného spoločenstva?

Nie sú v našich predstavách o živote vo vnútri farnosti určité negatívne predsudky? V prípade, že áno, čím sú spôsobené a ako by bolo možné ich prekonať?

Vytvárajú sa v našich farnostiach a spoločenstvách podmienky pre vzájomné stretnutia (pravidelné stretávanie jednotlivých skupín farníkov, atď.)?

Vystupujú členovia farskej pastoračnej rady na základe svojho názoru/hlasu, alebo ako predstavitelia určitej skupiny farníkov, ktorých názor vnášajú do diskusie?

Vstupuje naše spoločenstvo do kontaktu s hromadnými oznamovacími prostriedkami?

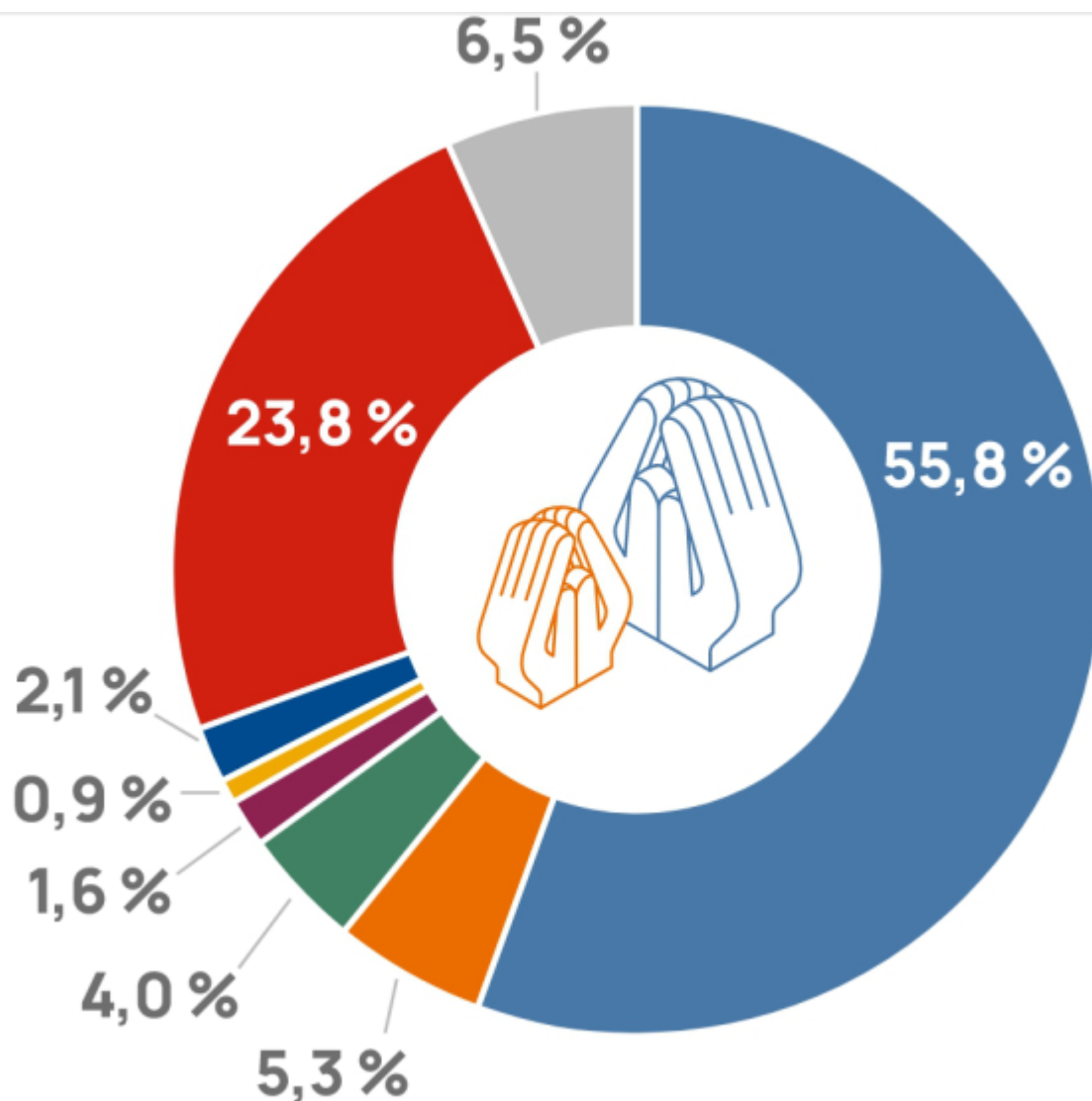
SČÍTANIE OBYVATEĽOV 2021

Štatistický úrad zverejnil ďalšie výsledky z vlaňajšieho Sčítania obyvateľov, domov a bytov 2021. Týkali sa aj náboženského vyznania. Pri tejto príležitosti prinášame reakciu bratislavského arcibiskupa metropolitu a predsedu Konferencie biskupov Slovenska (KBS) Mons. Stanislava Zvolenského.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa pri sčítaní prihlásili k svojmu vierovyznaniu. Vážime si to. Veriaci týmto spôsobom vyjadrujú svoju prítomnosť v spoločnosti, ktorú utvárajú v duchu hodnôt svojho vyznania. Práve náboženská viera mnohých motivuje, aby obetavo pôsobili v oblasti charity, zdravotníctva, školstva a v ďalších priestoroch - na zveladenie spoločného dobra.

Konkrétne výsledky sčítania vnímame aj v kontexte okolností, ktoré ho sprevádzali, t.j. pandemickej situácie a nového, elektronického spôsobu získavania údajov. Z hľadiska záznamov, ktoré Cirkve vedie v matrikách

pokrstených, môžeme konštatovať, že sme za ostatných desať rokov zaznamenali stabilný, dokonca mierne rastúci trend - tak v rímskokatolíckom, ako aj v gréckokatolíckom obrade. Jediný rok, v ktorom počet katolíckych krstov výraznejšie poklesol, bol práve rok 2020, poznačený výraznými pandemickými obmedzeniami. Pre zaujímavosť dávame k dispozícii údaje za desať rokov, založené na matričných záznamoch našich farností. Vyplýva z nich, že dve tretiny detí, ktoré sa rodia na Slovensku, sú následne pokrstené. Čo sa týka vyššieho počtu ľudí, ktorí vyplnili kolónku „bez vyznania“, iste to odráža sekularizáciu spoločnosti. Pre veriacich je to v každom prípade motivácia intenzívnejšie evanjelizovať, aktívne žiť svoju vieru. Aj preto chceme pri tejto príležitosti zdôrazniť nádej, že pandemická situácia, ktorá vážne zasiahla život cirkvi na Slovensku, sa zlepší, a opatrenia konečne umožnia, aby sa návštevy chrámov a vysluhovanie sviatostí vrátili do normálnych kolají.

BLIŽŠIE INFORMÁCIE O NÁBOŽENSKOM VYZNANÍ

Najviac, až 55,8 % obyvateľov (3,04 milióna), si uviedlo rímskokatolícke náboženské vyznanie. Jeho podiel oproti roku 2011 však poklesol o vyše 6 percentuálnych bodov. Z hľadiska početnosti potom nasleduje evanjelické s 5,3 % (287-tisíc) a gréckokatolícke so 4 % (218-tisíc). štvrté miesto patrí kalvínskemu vyznaniu (1,6 %). Všetky ostatné náboženské vyznania majú podiely menšie ako 1 %.

Druhou najpočetnejšou skupinou je však skupina bez náboženského vyznania. Takmer 1,3 milióna obyvateľov, čo predstavuje 23,8 %, uviedlo, že je bez náboženského vyznania, uviedol Štatistický úrad.

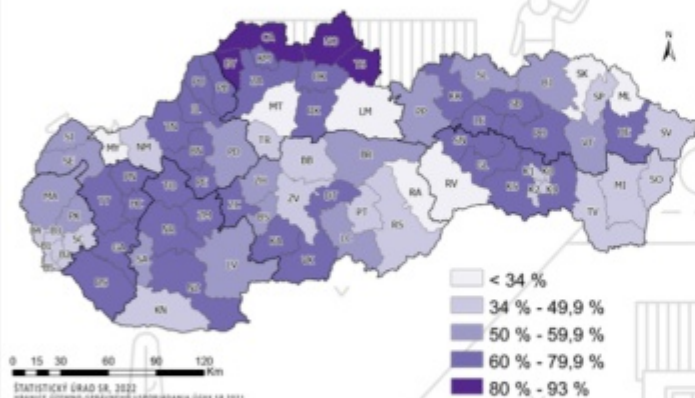
Štruktúra obyvateľstva podľa náboženského vyznania na Slovensku k 1. 1. 2021:

rímskokatolícka cirkev v SR	55,8 %
evanjelická cirkev a.v. na Slovensku	5,2 %
gréckokatolícka cirkev na Slovensku	4,0 %
reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku	1,6 %
pravoslávna cirkev na Slovensku	0,9 %
ostatné cirkvi	2,1 %
obyvatelia bez náboženského vyznania	23,8 %
nezistené	6,5 %

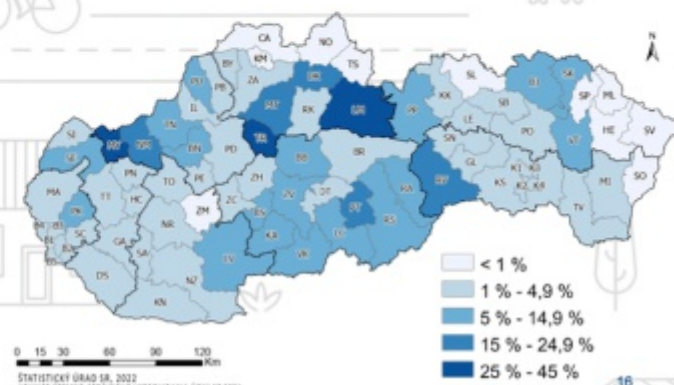
Náboženské vyznanie

SODB 2+21 SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTŮV

Podiel obyvateľov hlásiacich sa k Rímskokatolíckej cirkvi v SR podľa okresov k 1.1.2021

Podiel obyvateľov hlásiacich sa k Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku podľa okresov k 1.1.2021

Z regionálneho hľadiska je Rímskokatolícka cirkev v Slovenskej republike najpočetnejšou vo všetkých krajoch SR a zároveň má vo všetkých krajoch viac ako 50-percentný podiel, okrem Bratislavského a Košického kraja.

V okrese Námestovo v ako jedinom deklarovalo príslušnosť k Rímskokatolíckej cirkvi v Slovenskej republike viac ako 90 % obyvateľov (92,4 %). Žiadna iná denominácia nedosiahla taký stupeň homogenity v žiadnom okrese.

Najvyšší podiel obyvateľstva bez vyznania je v Bratislavskom kraji, takmer 40 %. Okresy, v ktorých dosiahol podiel obyvateľstva bez vyznania viac ako 40 % sú všetky okresy Bratislavy a okres Rožňava.

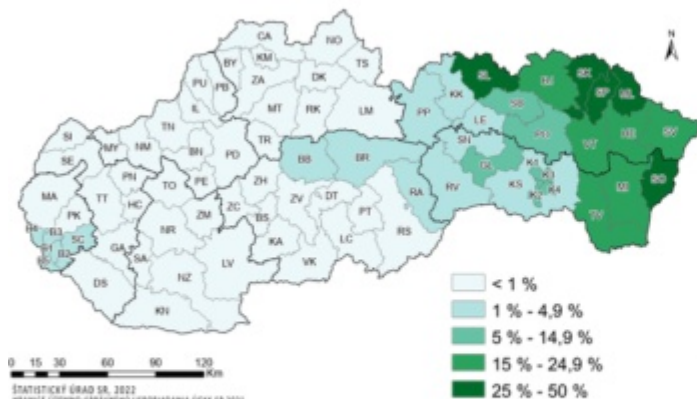
ŠTATISTICKÝ
ÚRAD
SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

Údaje prevzaté z oficiálnych dát Štatistického úradu SR.

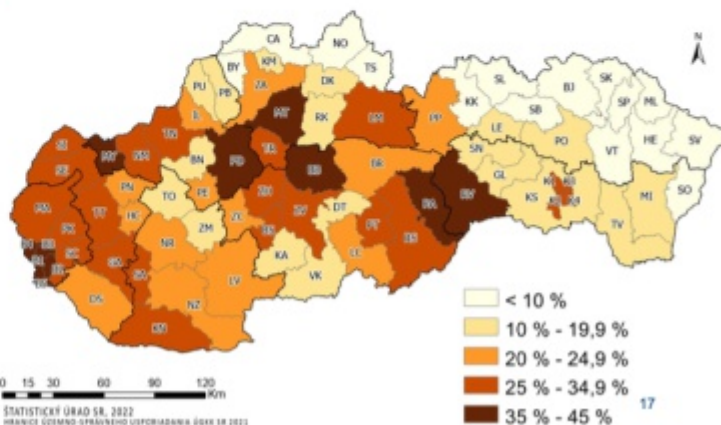
Náboženské vyznanie

SODB 2+21 SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTŮV

Podiel obyvateľov hlásiacich sa ku Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku podľa okresov k 1.1.2021

Podiel obyvateľov bez náboženského vyznania na Slovensku podľa okresov k 1.1.2021

ROZPIS SVÄTÝCH OMŠÍ NA FEBRUÁR 2022

31. 1., PO	sv. Ján Bosco, kňaz	15:00 – 17:00	Nacina Ves – spoveď
1. 2., UT	sv. Tryfón, mučeník	17:00	Nacina Ves
2. 2., ST		16:00	Petrovce n/L
		15:00 – 16:00	Lesné – spoveď
		16:00	Lesné
		17:00	Petrovce n/L
		18:00	Nacina Ves
3. 2., ŠT	sv. Blažej, biskup a mučeník; sv. Oskár, biskup; sv. Simeon a Anna	15:00 – 17:00	Petrovce n/L – spoveď
		17:00	Petrovce n/L
4. 2., PI	sv. Ondrej Cosrini, biskup; sv. Veronika	15:30 – 16:00	Výbuchanec – spoveď
		16:00	Výbuchanec
		17:00	Petrovce n/L
		18:00	Nacina Ves
5. 2., SO	sv. Agáta, panna a mučenica	8:00	Lesné
6. 2., NE	5. nedeľa v Cezročnom období	8:00	Lesné
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Petrovce n/L
7. 2., PO	sv. Maxim, biskup; bl. Pius IX., pápež	17:00	Nacina Ves
8. 2., UT	sv. Hieronym Emiliáni, rehoľník; sv. Jozefína Bakhita, panna; sv. Ján z Mathy, rehoľník	16:00	Petrovce n/L
		17:00	Výbuchanec
9. 2., ST	sv. Apolónia, mučenica	17:00	Lesné
10. 2., ŠT	sv. Školastika, panna; bl. Alojz Stepinac, biskup	17:00	Petrovce n/L
11. 2., PI	Panna Mária Lurdská; sv. Soteris, panna a mučenica	17:00	Nacina Ves
12. 2., SO	sv. Eulália, panna a mučenica	17:00	Výbuchanec
13. 2., NE	6. nedeľa v Cezročnom období	8:00	Petrovce n/L
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné
14. 2., PO	sv. Cyril, mních, sv. Motod, biskup, spolupatróni Európy; sv. Valentín, mučeník	17:00	Nacina Ves
15. 2., UT	sv. Faustín a Jovita, mučeníci; sv. Kaludius la Colombière, kňaz	16:00	Petrovce n/L
		17:00	Výbuchanec
16. 2., ST	sv. Juliána, panna a mučenica	17:00	Lesné
17. 2., ŠT	Sedem sv. zakladateľov Rehole služobníkov Panny Márie; sv. Alexej a spoločníci	17:00	Petrovce n/L
18. 2., PI	sv. Bernadeta Soubirousová, panna; bl. Fra Angelico, kňaz, aptrón umelcov	17:00	Nacina Ves
19. 2., SO	bl. Konrád z Piacenzy, rehoľník	17:00	Petrovce n/L
20. 2., NE	7. nedeľa v Cezročnom období	8:00	Suché
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné
21. 2., PO	sv. Peter Damiáni, biskup a učiteľ Cirkvi	17:00	Nacina Ves
22. 2., UT	katedra sv. Petra, apoštola; sv. Margita Kortonská	16:00	Petrovce n/L
		17:00	Výbuchanec
23. 2., ST	sv. Polykarp, biskup a mučeník	17:00	Lesné
24. 2., ŠT	sv. Modest, biskup	17:00	Petrovce n/L
25. 2., PI	sv. Valburga, opátka	17:00	Nacina Ves
26. 2., SO	sv. Alexander, biskup	17:00	Lesné
27. 2., NE	8. nedeľa v Cezročnom období	8:00	Výbuchanec
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Petrovce n/L
28. 2., PO	sv. Roman, opát; sv. Hilár, pápež	17:00	Nacina Ves

OZNAMY

Streda – 2. 2. 2022 – Obetovanie Pána – neprikázaný sviatok. Sv. omše budú takto:
16:00 – Lesné
17:00 – Petrovce n/L
18:00 – Nacina Ves
 Pri každej sv. omši bude obrad požehnanie sviec.

Sv. omše, pri ktorých sa bude udeľovať sviatosť pomazania chorých z príležitosti spomienky na Lurdsú Pannu Máriu a 30. svetového dňa chorých:
Utorok – 8. 2. 2022 17:00 – Výbuchanec
Streda – 9. 2. 2022: 17:00 – Lesné
Štvrtok – 10. 2. 2022: 17:00 – Petrovce n/L
Piatok – 11. 2. 2022: 17:00 – Nacina Ves

Nedeľa – 20. 2. 2022 – mesačná zbierka na kostolné potreby

ZO ŽIVOTA FARNOSTI: JANUÁR

Pokrstili sme:
 Jozef Valko – Nacina Ves
Nech sa vzmáha v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Opustili nás:
 Michal Kušnir – Nacina Ves
 Rok narodenia – 1934
 Alexandra Vasilová – Petrovce n/L
 Rok narodenia – 2022
Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im sviety, nech odpočívajú v pokoji.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA FEBRUÁR

VŠEOBECNÝ: ABY REHOĽNÍČKY A ZASVÄTENÉ ŽENY, KTORÝM ĎAKUJEME ZA ICH MISIU A ODVAHU, I NAĎALEJ NACHÁDZALI NOVÉ ODPOVEDE NA VÝZVY NAŠEJ DOBY.

ÚMYSEL KBS: ABY CHORÍ OBETOVALI SVOJE UTRPENIE ZA KŇAZSKÉ A REHOĽNÉ POVOLANIA.

Farský informátor farnosti Nacina Ves * vydáva Rímskokatolícka farnosť Všetkých svätých Nacina Ves, 072 21, tel. 056/649 80 61 *
redakčná rada: Šéfredaktor – Emil Onderko, farár, členovia redakčnej rady – Peter Ivan, Lenka Pčolinská, Jana Piroščáková, Jiří Zatovič *
 počet výtlačkov 250 * vydávané pre vnútorné potreby veriacich farnosti Nacina Ves *
 fotografie pochádzajú z archívu farnosti, od autorov a z internetu *
 ďalšie informácie o dianí vo farnosti nájdete na www.nacinaves.rimkat.sk